

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 731/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. G.	w dniu 30 marca 2019 r. w W. przy ul. (...) spowodował naruszenie czynności narządu ciała K. O. na okres poniżej dni siedmiu, w ten sposób, że kopnął w głowę, w wyniku czego pokrzywdzony doznał urazu głowy bez	

		utrata przytomności, rany tłuczonej owłosionej skóry głowy i czoła nad prawym łukiem brwiowym, tj. o czyn z art. 157 § 2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Przyjście K. O. do klubu (...) w dniu 30 marca 2019 r.</p> <p>Odmowa wpuszczenia K. O. przez pracowników ochrony do klubu po jego opuszczeniu wobec stanu nietrzeźwości.</p> <p>Kopnięcie kucającego K. O. w głowę przez Ł. G. - pracownika ochrony klubu (...).</p> <p>Doznanie przez K. O. na skutek kopnięcia przez Ł. G. urazu głowy bez utraty przytomności, rany tłuczonej owłosionej i czoła nad prawym łukiem brwiowym.</p>			
zeznania K. O.	2		
zeznania M. O.	108v-109		
zeznania M. L.	111v		
nagrania z monitoringu	18, 22		
dokumentacja medyczna	3-7		
opinia sądowo-lekarska	71		

notatniki służbowe	77-85		
protokół oględzin rzeczy	30-32, 34-41		
Uprzednia niekaralność oskarżonego	karta karna	232	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania K. O.	wiarygodne, świadek szczegółowo opisał okoliczności w jakich doszło do konfrontacji z pracownikami ochrony klubu. Pokrzywdzony nie kwestionował przy tym, że znajdował się pod wpływem alkoholu oraz, że poszarpał się z ochroniarzami. Sąd nie dopatrył się po	

		<p>stronie pokrzywdzonego okoliczności, które nakazywałyby odmówić jego zeznaniom waloru wiarygodności. Pokrzywdzony nie wykazywał tendencji do bezpodstawnego obciążania oskarżonego, jego zeznania były spontaniczne i szczere. Co więcej znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. O., M. L., które nie tylko potwierdziły słowa oskarżonego odpowiednio w zakresie kopnięcia go w głowę oraz użycia wobec niego gazu, ale również uzupełniły je o własne spostrzeżenia oraz pozostają spójne z dokumentami z dokumentów, w postaci protokołów oględzin rzeczy i dokumentacji medycznej.</p>	
<p>zeznania M. O.</p>	<p>wiarygodne, świadek potwierdził, że widział jak oskarżony Ł. G. wyrzucił pokrzywdzonego wspólnie z innymi pracownikami ochrony z klubu, a następnie kopnął go w głowę. Świadek rozpoznał oskarżonego na okazanej mu tablicy poglądowej i rozpoznał na niej oskarżonego jak sprawcę. Dodatkowo świadek opisał okoliczności w jakich znalazł się w klubie. Zeznania świadka znajdowały potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym uznanym przez sąd</p>		

	<p>za wiarygodny, dlatego stanowiły pełnowartościowy i wiarygodny materiał dowodowy dający podstawę do czynienia ustaleń w sprawie.</p>	
zeznania M. L.	<p>zasługiwały na obdarzenie ich walorem wiarygodności, aczkolwiek nie mające większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek chociaż nie widział kopnięcia pokrzywdzonego w głowę to potwierdził, że w dniu zdarzenia przyszła do klubu z K. O. i innymi znajomymi. Dalej zobaczyła pokrzywdzonego przed klubem, jak podnosił się z ziemi, miał zakrwawioną i opuchniętą twarz. Świadek potwierdził również przybycie funkcjonariuszy Policji na miejsce zdarzenia, użycie wobec pokrzywdzonego gazu pieprzowego oraz to, że przed zdarzeniem nie posiadał żadnych obrażeń na ciele. Zeznania świadka były szczere i logiczne. Relacja świadka jest spójna i nie zawiera przejawów opisu wydarzeń, jak również domysłów czy wiadomości zasłyszanych od innych. Ponadto zeznania świadka w pełni znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowy, stąd brak jest</p>	

	podstaw aby odmówić im wiary.	
dokumentacja medyczna	wiarygodny, sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami przez uprawnione do tego osoby. Autentyczność i prawdziwość dokumentu nie była przez strony kwestionowana w trakcie postępowania. Sąd również nie powziął żadnych wątpliwości w tym zakresie i dlatego nie odmówił temu dowodowi mocy dowodowej i wiarygodności.	
opinia sądowo-lekarska	wiarygodna, sporządzona przez kompetentną osobę, obcą dla oskarżonego i nie zainteresowaną kwestią rozstrzygnięcia sprawy. Wnioski biegłego były jasne, pełne i należycie umotywowane. Brak podstaw do kwestionowania treści opinii w zakresie obrażeń ciała jakich doznał pokrzywdzony.	
nagrania z monitoringu	zasługiwały na przymiot wiarygodności. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, nie budziły również zastrzeżeń sądu.	
protokół oględzin rzeczy	wiarygodny, sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami procedury karnej przez uprawnione do tego osoby. Autentyczność i prawdziwość dokumentu nie była przez strony	

	<p>kwestionowana w trakcie postępowania. Sąd również nie powziął żadnych wątpliwości w tym zakresie i dlatego nie odmówił temu dowodowi mocy dowodowej i wiarygodności.</p>		
karta karna	<p>wiarygodny dokument, sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami procedury karnej przez uprawnione do tego osoby. Autentyczność i prawdziwość dokumentu nie była przez strony kwestionowana w trakcie postępowania. Sąd również nie powziął żadnych wątpliwości w tym zakresie i dlatego nie odmówił temu dowodowi mocy dowodowej i wiarygodności.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia Ł. G.	odnośnie nie przyznania się przez niego do popełnienia zarzucanego mu czynu nie zasługiwały na przymiot wiarygodności i stanowiły jedynie przyjętą przez niego linię obrony. Nie przyznaniu się przeczy	

		zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania M. O., która jednoznacznie wskazała rozpoznając na okazanej jej tablicy pogładowej oskarżonego, że to właśnie on wspólnie z innymi pracownikami ochrony wyrzucił pokrzywdzonego z klubu, a następnie kopnął go w głowę.
zeznania K. D.	nie były znaczące, ani decydujące w sprawie, ponieważ świadek nie posiadał żadnych szczegółów odnoszących się do niniejszego postępowania, natomiast odniósł się do swojego zatrudnienia w klubie (...), opisał strój pracowników ochrony, przyczyny podejmowania ewentualnych interwencji wobec osób znajdujących się w klubie. Świadek potwierdził, że przebywał w dniu zdarzenia w klubie, rozpoznając siebie na okazanych zdjęciach i nagraniach z monitoringu. W ocenie Sądu w świetle okoliczności sprawy, zwłaszcza tego, że świadek tak jak oskarżony był zatrudniony jako pracownik ochrony, świadek nie chciał składać obciążających oskarżonego zeznań, dlatego zasłonił się niepamięcią wydarzeń.	
zeznania S. S.	nie miały istotnego znaczenia w sprawie z uwagi na to, że świadek	

	<p>odniósł się do okoliczności pozostających poza zakres przedmiotowej sprawy, zwłaszcza wskazując że dorabia w klubie jako pracownik ochrony zakładając ubrania w kolorze czarnym. Świadek przyznał, że nie posiadał gazu, a jedynie łączność radiową, jak również rozpoznał siebie na okazanych zdjęciach z protokołu oględzin.. W ocenie Sądu w świetle okoliczności sprawy, zwłaszcza tego, że świadek, tak jak oskarżony, był zatrudniony jako pracownik ochrony, świadek nie chciał składać obciążających oskarżonego zeznań, dlatego zasłonił się niepamięcią wydarzeń.</p>	
<p>zeznania A. Ż.</p>	<p>nie miały istotnego znaczenia w sprawie, ponieważ świadek odniósł się do okoliczności pozostających poza zakres przedmiotowej sprawy. Świadek potwierdził, że pracuje w klubie jako pracownik ochrony, jak również opisał strój i wyposażenie pracownika ochrony. Świadek nie posiadał wiedzy odnośnie zdarzenia z dnia 30 marca 2019 r., ponieważ swoje obowiązki wykonywał na sali II.</p>	
<p>zeznania M. K.</p>	<p>nie miały istotnego znaczenia w sprawie, ponieważ świadek odniósł się do okoliczności pozostających poza zakres</p>	

	<p>przedmiotowej sprawy. Świadek potwierdził, że pracuje w klubie jako pracownik ochrony, jak również opisał strój i wyposażenie pracownika ochrony. Świadek nie posiadał wiedzy odnośnie zdarzenia z dnia 30 marca 2019 r. Na okazanych wydrukach do protokołu oględzin świadek rozpoznał jedynie managera klubu.</p>	
zeznania T. J.	<p>wiarygodne, choć nie miały doniosłego znaczenia dla rozpoznanej sprawy, świadek choć potwierdził, że zatrudniony jest jako pracownik ochrony w klubie (...) oraz odniósł się do ubioru oraz wyposażenia, to jednak swoje obowiązki wykonywał przy wyjściu z lokalu, a nie przy wejściu do niego. Świadek w sposób szczerzy i spontaniczny wskazał osoby rozpoznane przez siebie na okazanych wydrukach do protokołu oględzin.</p>	
zeznania A. C.	<p>nie wniosły żadnych nowych okoliczności, bowiem świadek potwierdził jedynie, że na przełomie lutego i marca 2019 r. pracował w klubie (...). Świadek odniósł się do ubioru pracowników ochrony, ich liczby w klubie oraz sposobu wchodzenia i opuszczania klubu przez osoby. Świadek</p>	

	<p>nie pamiętał zdarzenia będącego przedmiotem rozpoznawanej sprawy. W ocenie Sądu w świetle okoliczności sprawy, zwłaszcza tego, że świadek tak jak oskarżony był zatrudniony jako pracownik ochrony, świadek nie chciał składać obciążających oskarżonego zeznań, dlatego że zasłonił się niepamięcią wydarzeń.</p>	
zeznania Ł. R.	<p>nie zasługiwały na obdarzenie wiarygodnością w zakresie, w jakim były sprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Świadek nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, nie pamiętał gdzie był w trakcie interwencji i skąd o niej się dowiedział. Odpowiadając na pytania obrońcy oskarżonego i prowadzącego postępowanie nie podał szczegółów zdarzenia zasłaniając się niepamięcią. Zeznania świadka wykazują tendencję do opowiadania się po stronie oskarżonego, zwłaszcza że jest on managerem klubu i zna pracowników ochrony. Przedstawiona przez świadka relacja nie jest obiektywna. W ocenie Sądu świadek dążył do umniejszenia roli pracowników ochrony,</p>	

	w tym oskarżonego, w zajściu.	
zeznania M. R.	nie wniosły żadnych nowych okoliczności. Świadek zeznał, że pracownicy ochrony wprowadzili mężczyznę, z którym szarpał się przez chwilę z powodu zwrócenia mu uwagi, aby nie palił papierosa przy barze. Świadek nie posiadał wiedzy odnośnie zachowania pracowników ochrony wobec tego mężczyzny po wyprowadzeniu go na zewnątrz. Zeznania świadka nie miały istotnego znaczenia w sprawie.	
zeznania K. R.	nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ świadek nie posiadał wiedzy odnośnie zachowania oskarżonego jakie miało miejsce po opuszczeniu klubu przez pokrzywdzonego. W pozostałym zakresie świadek odniósł się do swojego zatrudnienia w klubie, ubioru, wyposażenia oraz zachowania mężczyzny szarpiącego się przy barze, niemniej powyższe nie miało doniosłego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	Ł. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialności karnej w myśl art. 157 § 2 kk polega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.</p> <p>W przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1-3 przedmiotem ochrony jest zdrowie człowieka. Zachowanie musi obiektywnie naruszać wynikającą z naszej wiedzy i doświadczenia regułę postępowania z dobrem prawnym, jakim jest zdrowie człowieka. Przestępstwo jest materialne, do jego dokonania konieczne jest wystąpienie określonego skutku z działania lub zaniechania sprawcy. Zachowanie sprawcze polega na spowodowaniu, tzw. lekkiego uszczerbku na zdrowiu, czyli naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie</p>			

dłużej niż 7 dni (art. 157 § 2 kk).

Spowodowanie lekkiego uszczerbku na zdrowiu może być popełnione zarówno umyślnie (art. 157 § 1 i 2 kk), jak i nieumyślnie (art. 157 § 3 kk).

Odnosząc powyższe do rozpoznawanej sprawy, w świetle zgromadzonych dowodów, sprawstwo i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości. Bezspornym było, że w dniu 30 marca 2019 roku pokrzywdzony znajdując się przed klubem (...) mieszczącym się przy ul. (...), został kopnięty w głowę przez Ł. G. - pracownika ochrony w głowę, co skutkowało urazem głowy bez utraty przytomności, rany tłuczonej owłosionej skóry głowy i czoła nad prawnym łukiem brwiowym. Uraz ten bez wątpienia powstał w trakcie zdarzenia mającego miejsce przed klubem i skutkowało naruszeniem czynności narządu ciała trwającym dłużej niż 7 dni. Ł. G. miał świadomość tego, że kopiąc pokrzywdzonego w głowę może spowodować u niego obrażenia naruszające czynności narządu ciała.

#

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	Ł. G.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>W myśl przepisu art. 66 § 1 i 2 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Art. 66 § 1 k.k. pozwala na warunkowe umorzenie postępowania, jeżeli spełnione zostaną</p>			

wszystkie, szczegółowo określone w tym przepisie przesłanki związane z czynem oraz z osobą sprawcy, uzasadniające wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną (zob. wyrok SN z dnia 20 lutego 2014 roku, III KK 339/13).

Warunkowe umorzenie jest szczególnym środkiem odpowiedzialności karnej, polegającym na poddaniu próbie sprawcy przestępstwa, co zakłada stwierdzenie jego popełnienia, a więc i winy sprawcy. Instytucja ta w większym stopniu sprzyja likwidacji konfliktu wywołanego przestępstwem i znajduje zastosowanie tam, gdzie nie ma potrzeby - ze względu na cele kary - jej wymierzenia, a nawet kontynuowania postępowania karnego i doprowadzania do wyroku skazującego.

W pierwszej kolejności stwierdzić należało, że wobec oskarżonego Ł. G. spełnione zostały przesłanki formalne do warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie (k. 232), a przypisane jemu przestępstwo zagrożone było karą grzywny, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności do lat 2.

Okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości sądu. Czyn oskarżonego nie cechował się również znacznym stopniem społecznej szkodliwości, ani znaczną winą.

Uznając, że stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny sąd miał na względzie to, że oskarżony swoim zachowaniem spowodował u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, godząc w dobro prawem chronione jakim jest zdrowie człowieka. Z uwagi na to, że atak skierowany został przez oskarżonego wobec tak wrażliwej części ciała, jaką jest głowa, nie pozwalało to uznać stopnia szkodliwości społecznej tego czynu jako znikomego. Sąd wziął pod uwagę również sposób i okoliczności popełnienia czynu. Wszak oskarżony po opuszczeniu klubu przez pokrzywdzonego nie miał powodu, żeby go uderzyć, mimo to zdecydował się jedynie z sobie znanych pobudek kopnąć pokrzywdzonego w głowę. Co więcej oskarżony jako pracownik ochrony zobowiązany do ochrony mienia i osób powinien czynić to w sposób wyważony, nie ulegać irytacji czy negatywnym emocjom. Zachowanie oskarżonego

miało charakter incydentalny, ponad dwa lata temu. Oskarżony nie był wcześniej, ani później karany.

Stopień zawinienia oskarżonego w kontekście powyższych okoliczności nie był znaczny. Oskarżony jako osoba dorosła, posiadając pewne doświadczenie życiowe, miał świadomość tego jakiego czynu dokonuje oraz możliwość pokierowania swoim postępowaniem. Można zatem było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem. Nie działał również w szczególnych warunkach, które wyłączałyby możliwość przypisania mu winy w czasie czynu.

Oceniając właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Ł. G. nie był dotąd karany nie tylko za przestępstwo umyślne, ale za żadne przestępstwo. Nie okazywał więc lekceważącego stosunku do porządku prawnego. Można zatem stwierdzić, że wydarzenie z dnia 30 marca 2019 r. stanowiło incydent. Znamiennym jest, że sąd na wniosek

obrońcy oskarżonego i wyrażeniu zgody przez pokrzywdzonego skierował strony na drogę postępowania mediacyjnego, które zakończyło się zawarciem ugody. Strony wyjaśniły sobie okoliczności zdarzenia i pojednały się.

Oskarżony wprawdzie pracuje dorywczo, niemniej osiąga dochody i prowadzi ułożony tryb życia. Właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia Ł. G. uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Orzeczenie wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania będzie dla niego wystarczającą nauką za popełniony przez niego czyn i odniesie pożądaną skutek w postaci zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Mając na względzie powyższe okoliczności czynu Sąd wyznaczył oskarżonemu roczny okres próby, a zatem najkrótszy, na jaki pozwalają przepisy ustawy karnej, uznając że będzie to okres odpowiedni do weryfikacji postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej,

<p>zwłaszcza że w okresie ostatnich dwóch lat, jaki miał miejsce pomiędzy popełnieniem przestępstwa, a orzekaniem w sprawie oskarżony nie popełnił żadnego przestępstwa.</p> <p>Gdyby ta okazała się być błędna postępowanie karne w niniejszej sprawie będzie mogło zostać podjęte na podstawie art. 68 k.k.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. G.			Na podstawie art. 67 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek

			<p>naprawienia szkody w całości poprzez wykonanie § 2 ugody mediacyjnej zawartej w dniu 8 lutego 2021 roku w terminie 2 tygodni od uprawomocnienia się wyroku.</p> <p>Obowiązek naprawienia szkody będzie dla oskarżonego jedyną rzeczywistą dolegliwością finansową w związku z popełnieniem przez niego przestępstwa, jak również uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, że nawet warunkowe umorzenie postępowania karnego, niesie za sobą realne konsekwencje o charakterze finansowym. Obowiązek naprawienia szkody odniesie cele wychowawcze i wpłynie pozytywnie na postawę oskarżonego w przyszłości, że wchodzenie w konflikt z prawem nie popłaca i niesie za sobą konsekwencje prawno-finansowe.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>W sprawie tej przeprowadzone postępowanie mediacyjne doprowadziło do podpisania ugody pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzonym, w wyniku której strony wzajemnie wyjaśniły sobie okoliczności zdarzenia i pojednały się, a nadto określiły wysokość kosztów, jakie oskarżony zobowiązał się pokryć. Nadto pokrzywdzony wyraził zgodę na umorzenie względnie warunkowe umorzenie postępowania.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. oraz art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę</p>	

60 zł tytułem opłaty. Wysokość zasądzonej opłaty uzasadnia art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Wysokość zasądzonych wydatków obejmuje ryczałt za doręczanie pism w postępowaniu przygotowawczym i w postępowaniu sądowym – po 20 zł i opłatę za informacje z KRK – 30 zł. Wysokość zasądzonych kosztów sądowych w świetle możliwości zarobkowych oskarżonego Ł. G. nie będzie skutkować znacznym uszczerbkiem dla utrzymania siebie i rodziny, jak również pozytywnie wpłynie na sferę społecznego odbioru rozstrzygnięć sądowych jako dodatkowa dolegliwość w związku z popełnieniem czynu zabronionego, zwłaszcza że przyczyną toczącego się postępowania było bezprawne zachowanie oskarżonego. Trudno uznać za zasadny, aby ogół społeczeństwa miał ponosić koszty tego zachowania.

1.Podpis